

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115204118
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2115204118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, proti žalovanému: W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Miroslav Michalička, Halenárska 18, Trnava, o zaplatenie 1.698,- eur na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/99/2015-142 zo dňa 15.10.2018 za účasti intervenienta na strane žalovanej: Generali Poisťovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpená splnomocnencom: POLÁČEK&PARTNERS s.r.o Hurbanovo nám. 1 Bratislava, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému **povinnosť zaplatiť** žalobcovi 1.698,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O **náhrade trov konania** rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Posledným odsekom uložil žalovanému **povinnosť zaplatiť** Okresnému súdu Trnava súdny poplatok vo výške 101,50 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Právne rozhodnutie odôvodnil s použitím § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 238 zák. č.461/2003 Z.z o sociálnom poistení. Vecne dôvodil tým, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 2.3.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.698,- eur, na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/54/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.10.2012 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v príčinnej súvislosti s ktorým spôsobila zranenia poistencovi navrhovateľa, poškodenej F. K., nar. XX.XX.XXXX, na následky ktorých bola poškodená odo dňa 30.11.2011 do dňa 27.11.2012 uznaná práceneschopnou a následne v príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným úrazom bol poškodenej priznaný invalidný dôchodok. Za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 žalobca vyplatil poškodenej dávky dôchodkového poistenia, vo forme invalidného dôchodku vo výške 1.698,- eur.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Protiprávnosť konania odporcu je jednoznačne preukázaná v uvedenom rozsudku Okresného súdu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/54/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.10.2012. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ výzvou č. 3/0487/2012 zo dňa 29.01.2015 vyzval odporcu na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť dávky dôchodkového poistenia poskytnuté poškodenej vo forme invalidného dôchodku za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 vo výške 1.698,- eur, avšak do dnešného dňa škoda nebola uhradená.

2. Súd vydal dňa 12.3.2015 platobný rozkaz č.k. 19C/99/2015-16, ktorým žalobe vyhovel. Žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, čím sa platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku zrušil.

3. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu doručenom súdu dňa 29.4.2015 a podaní doručenom súdu dňa 11.5.2018 uviedla, že má za to, že v tomto prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi zraneniami, ktoré poškodená p. F. K. utrpela pri dopravnej nehode a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, na základe ktorého je poškodená poberateľkou dávok invalidného dôchodku. Má za to, že uvedené chorobné zmeny nemajú priamy súvis so zhoršením zdravotného stavu spôsobeným následkami dopravnej nehody zo dňa 30.11.2011. Má zato, že poškodená už pred dopravou nehodou trpela onemocneniami, ktoré boli neskôr dôvodom pre priznanie invalidného dôchodku z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že nebol preukázaný kauzálny nexus medzi žalobcom uplatňovanými nárokmi a diagnózami uvádzanými poškodenou po dopravnej nehode zo dňa 30.11.2011. Teda medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou nie je objektívny vzťah príčiny a následku. Existencia kauzálneho nexusu musí byť bezpečne preukázaná v každom konkrétnom prípade; nemožno ju len predpokladať. Žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom existenciu predmetného kauzálneho nexusu a teda absentuje základná podmienka pre vznik nároku na náhradu škody. Vzhľadom k uvedenému nie je možné zo strany žalovanej uznať uplatňovaný nárok žalobcu, nakoľko by šlo o uznanie plnenia bez právneho dôvodu. Vyjadrenie posudkovej lekárky MUDr. N. Z. zo dňa 21.04.2017 k vzniku invalidity ako aj k výške miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť p. K., predstavuje len stanovisko posudkovej lekárky, ktoré však neobsahuje žiadne odkazy na zdravotný stav p. K.. Zotrváva na tom, že p. K. v predchádzajúcej dopravnej nehode období už trpela zdravotnými problémami, ktoré neskoršie viedli k poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Aj podľa lekárskeho posudku lekár uvádza, že išlo o pacientku, ktorá sa lieči aj na univerzálnu osteoporózu. Lekárom boli poskytnuté podklady na posúdenie zdravotného stavu p. K. až od novembra 2011, tesne po dopravnej nehode. V súvislosti s tým, predpokladá, že posudkovým lekárom nebola k dispozícii iná zdravotná dokumentácia, ktorá by mohla obsahovať informácie ohľadom predchádzajúceho zdravotného stavu, resp. úrazov a zdravotných ťažkostí, ktoré by mohli mať vplyv na zdravotné postihnutie a mohli byť dôvodom na priznanie invalidného dôchodku, čím by bola vylúčená príčinná súvislosť medzi dopravou nehodou zo dňa 30.11.2011 a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Aj spoznaním na obsah lekárskeho posudku zo dňa 29.01.2013 "MRI vyšetrením boli potvrdené dorzálné protrúzie diskov viacúrovňové aj s degeneratívnymi zmenami". Predmetný nález znamená, že vyšetovaná mala vyskočené platničky, na ktorých mala aj zaznamenané degeneratívne zmeny. Z uvedeného je zrejme, že ide o poškodenie s dlhodobým charakterom. Keďže doteraz taká zdravotná dokumentácia nebola predmetom skúmania navrhuje, aby v súvislosti so zmenou zdravotného stavu p. K. taká analýza bola uskutočnená. V lekárskom posudku zo dna 29.01.2013 nájdeme odkaz na zdravotnú dokumentáciu ohľadom problémov s chrbticou p. K. a to považuje za sporný výrok, keďže lekár uvádza, že predtým žiadne problémy s chrbticou neboli zaznamenané, a preto invalidita vznikla v súvisi s úrazom. Vzhľadom k uvedenému má za to, že príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia, ktoré vznikli u poškodenej p. K. následkom dopravnej nehody zo dňa 30.11.2011 a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nebola preukázaná, a preto súdu navrhuje žalobu zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Odborným posudkom o invalidite Sociálnej poisťovne pobočka Trnava zo dňa 29.1.2013; Potvrdením o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 26.1.2015, znaleckým dokazovaním a zistil nasledovné:

5. Z Odborného vyjadrenia číslo 01/2018 vypracovaného MUDr. Zuzanou Stanovičovou, PhD dňa 22.1.2018 vyplýva záver, že poškodená bola znalkyňou vyšetrená v neurologickej ambulancii v Nitre dňa 10.01.2018. V neurologickom obraze bola prítomná porucha dynamiky (hybnosti) krčnej chrbtice stredne ťažkého stupňa, porucha hybnosti v pravom ramennom zhybe, s oslabením nadhrebeňového svaly, poškodenie nervov ramenného pletenca. Subjektívne udávala poškodená neustále bolesti v krčnej chrbtici a v pravom ramennom kĺbe, slabosť pravej ruky s típnutím prstov, pričom užíva vyššie dávky liekov na chronickú bolesť, má závraty, opakovane absolvovala rehabilitačnú a kúpeľnú liečbu s dočasným efektom. Je sledovaná ortopédom, neurológom a v ambulancii chronickej bolesti. V zdravotnej dokumentácii, ktorá bola znalkyni dodaná od všeobecného lekára, sa nenachádzajú žiadne

závažné ochorenia pred prekonaným úrazom dňa 30.11.2011, na ochorenia krčnej chrbtice liečená nebola. Existujúce degeneratívne ochorenie krčnej chrbtice s poškodenými platničkami a výrastkami, ktoré bolo potvrdené vyšetrením magnetickou rezonanciou dňa 26.07.2012, zodpovedá chronickému opotrebovaniu a poškodzovaniu krčnej chrbtice vplyvom mechanických (úrazy), biochemických vplyvov vonkajšieho prostredia v priebehu posledných 10-20 rokov. Poškodená krčná chrbtica jednoznačne nevznikla pri nehode, bola však klinicky nemá, teda poškodená nemala žiadne bolesti ani obmedzenia krčnej chrbtice. Avšak úraz krčnej chrbtice a náraz na pravé rameno pri autonehode dňa 30.11.2011 bol provokujúcim momentom, ktorý viedol k zhoršovaniu chorobných zmien, k bolestivým prejavom, k následnému obmedzovaniu hybnosti krčnej chrbtice a ramenného zhybu.

Pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011 došlo k priamemu nárazu polotvrdého predmetu na záchlavia a nepriamo k prudkému pohybu hornej a strednej časti krčnej chrbtice, s podvrtnutím krčnej chrbtice, k nárazu na pravé rameno, s jeho pomliaždením, zlomeninou kľúčnej kosti, ktoré sa prejavili bolesťami krčnej a hrudnej chrbtice, pravého ramena, kľúčnej kosti, slabosťou pravej ruky, ktoré pred dopravnou nehodou prítomné neboli. Po nehode sa poškodená niekoľko mesiacov liečila pre zlomeninu kľúčnej kosti, ktorá sa zhojila patologickou nadmernou usadeninou, od operačného riešenia bolo upustené.

Súčasne mala bolesti v krčnej chrbtici s vyžarovaním do pravej ruky, závraty. Musí užívať silné lieky proti bolesti, EMG vyšetrením bol potvrdené poškodenie nervov ramenného pletenca vpravo. Poškodenie zdravia, ktoré utrpela pani F. K., nar. XX.XX.XXXX pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011 malo vplyv na posúdenie invalidity menovanej, nakoľko došlo k zhoršeniu už existujúcich, ale do nehody klinicky nemých chorobných zmien na krčnej chrbtici s prejavmi opakovaných bolestí, s poruchou hybnosti v krčnej chrbtici a v pravom ramennom zhybe. Medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011 a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je príčinná súvislosť. Ďalším zdravotným postihnutím je obmedzená hybnosť v pravom ramennom zhybe, na ktorom sa podieľa náraz na pravé rameno, ktorým došlo k poškodeniu svalového pletenca hornej končatiny a touto podstatou ovplyvňuje funkčný stav organizmu. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že žalobkyňa pred úrazom nebola liečená na ochorenie chrbtice, nikdy ťažkosti neuvádzala. Je možné, že by postupne vekom, ďalšou degeneráciou medzistavcových priestorov začala pociťovať bolesti v krčnej chrbtici, pričom nie je možné určiť v akom veku by k tomu prišlo. Úraz krčnej chrbtice zo dňa 30.11.2011 bol provokujúcim faktorom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek. K poškodeniu ramenného pletenca vpravo došlo len následkom predmetnej nehody. Perspektívne vekom je možné, že zmeny na platničkách krčných stavcov sa budú stupňovať, čím sa môže zhoršiť hybnosť v krčnej chrbtici, ako aj v ramennom zhybe.“

6. Znalkyňa pred súdom uviedla, že pred dopravnou nehodou dňa 30.11.2011 sa neliečila na žiadne ochorenia, pri dopravnej nehode utrpela viac zranení, zlomeninu kľúčnej kosti, rebra druhého tretieho vľavo, pomliaždenie hrudníka, odreninu prsníka vľavo, pomliaždenie oboch kolien. Jednoznačne doteraz pretrvávajú zdravotné ťažkosti (doteraz myslím do dňa vyšetrenia 10.1.2018), a to sú bolesti v krčnej chrbtici s vyžarovaním do pravej ruky, bolesti v pravom ramene, neustále musí užívať lieky, nie jednoduché lieky proti zápalu, ale lieky na chronickú bolesť, ak mám percentuálne zhruba odhadnúť ako sa má toto zranenie percentuálne podieľať na invalidite tak by som mohla povedať, že zhruba 75% a to z toho dôvodu, že v priebehu niekoľkých mesiacov po nehode boli zistené chronické opotrebované priestory v krčnej chrbtici, pričom boli klinicky nemé, teda pacientka bola bez akýchkoľvek ťažkostí. V prípade, že by k nehode nedošlo, jedná sa o hypotetické úvahy, doteraz by nemusela mať žiadne ťažkosti a mohla ďalej vykonávať svoju prácu.“ V prípade, že by nedošlo k dopravnej nehode a mala by rovnaký nález na krčnej chrbtici ďalej, nebola by uznaná invalidnou. Ochorenie medzistavcových platničiek pokiaľ nespôsobuje útlak miechy alebo nervových koreňov, nie je zahrnuté do posudzovania invalidity. Poškodená absolvovala vyšetrenie magnetickou rezonanciou krčnej chrbtice v júli 2012, kde sa zistili poškodené medzistavcové priestory tri aj s výrastkami, ktoré utláčali miechu ale nervové korene boli voľné. Od roku 2012 kontrolovanú magnetickou rezonanciu nemala, otázne zostáva, ako by vyzerala MR pred dopravnou nehodou. Zmeny, ktoré boli pozorované v júli 2012 vznikajú v priebehu niekoľkých rokov až desiatok rokov. Ďalej pacientka bola vyšetrená neurológom EMG vyšetrením, ktoré zobrazilo útlak nervových štruktúr, teda nervov, ktoré vyžarujú do pravej ruky. Vo vyjadrení som vychádzala zo zdravotnej dokumentácie, ktorá mi bola dodaná od obvodného lekára, z vlastného neurologického vyšetrenia a z vlastnej skúsenosti. Objektívne bolo zistené EMG vyšetrením ambulantne útlak nervových štruktúr, ktorý spôsobuje súčasné ťažkosti pacientky. V dobe nehody mala poškodená 52 rokov, pokiaľ by nedošlo k ďalšiemu úrazu, alebo akémukoľvek pádu, tak ten stav by bol bez zmeny a pravdepodobne by nevyžadovalo trvalé užívanie liekov a bolesti by neboli permanentné, avšak treba

uznať, že opotrebovaná chrbtica (to je jedno či krčná alebo drieková) môže vekom vyvolávať bolestivé stavy, ktoré treba akútne preliečiť a stav sa upraví.“

7. Vecne potom súd prvej inštancie odôvodnil vyhovie žalobe v plnom rozsahu tým, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.698,- eur titulom náhrady dávok dôchodkového poistenia poskytnutého poškodenej F. K. vo forme invalidného dôchodku za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná dňa 30.11.2011 zavinila dopravnú nehodu pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia F. K., za čo bola právoplatne odsúdená. Nebola sporná ani skutočnosť, že poškodená F. K. bola od 28.11.2012 uznaná invalidnou a nebola sporná ani výška uplatňovaného nároku. Sporné bolo, či priznaná invalidita súvisí výlučne so zraneniami spôsobenými pri dopravnej nehode. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že uznanie invalidity žalovanej je výlučne v priamej príčinnej súvislosti so zraneniami utrpenejšími pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011, keď zo znaleckého skúmania vyplýva, že poškodenie zdravia, ktoré utrpela pani F. K. pri dopravnej nehode malo vplyv na posúdenie invalidity menovanej, nakoľko došlo k zhoršeniu už existujúcich, ale do nehody klinicky nemých chorobných zmien na krčnej chrbtici s prejavmi opakovaných bolestí, s poruchou hybnosti v krčnej chrbtici a v pravom ramennom zhybe. Medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je príčinná súvislosť. Úraz krčnej chrbtice zo dňa 30.11.2011 bol provokujúcim faktorom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek. K poškodeniu ramenného pletenca vpravo došlo len následkom predmetnej nehody.

8. Zástupcu žalovanej namietal, že podľa znalkyne uviedla, že dopravná nehoda tvorila len jeden z aspektov kvôli ktorým je v súčasnosti poškodená invalidná, má za to, že nárok žalobcu nie je dôvodný, pretože tu nie je vylúčená príčinná súvislosť, keď znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že dôvodom pre súčasnú invaliditu poškodenej na 75 % bola uvedená dopravná nehoda, ktorú spôsobila žalovaná, zvyšných 25% tvorí príčinu v predchádzajúcom zdravotnom stave poškodenej.

K uvedenej námietke zástupcu žalovanej súd uviedol :

Znalkyňa pred súdom uviedla, že ak má percentuálne zhruba ohodnotiť ako sa má toto zranenie (pri dopravnej nehode) percentuálne podieľať na invalidite je to zhruba 75% a to z toho dôvodu, že v priebehu niekoľkých mesiacov po nehode boli zistené chronické opotrebované priestory v krčnej chrbtici, pričom boli klinicky nemé, teda pacientka bola bez akýchkoľvek ťažkostí. V prípade, že by k nehode nedošlo (jedná sa o hypotetické úvahy), doteraz by nemusela mať žiadne ťažkosti a mohla ďalej vykonávať svoju prácu. V prípade, že by nedošlo k dopravnej nehode a mala by rovnaký nález na krčnej chrbtici, nebola by uznaná invalidnou. Ochorenie medzistavcových platničiek pokiaľ nespôsobuje útlak miechy alebo nervových koreňov, nie je zahrnuté do posudzovania invalidity. Z vyjadrenia znalkyne, podľa názoru súdu, jednoznačne vyplýva, že zdravotný stav poškodenej sa zhoršil do takej miery, že bola uznaná invalidnou výlučne v dôsledku dopravnej nehody. Znalkyňa síce uvádza, že zranenia utrpenejší pri nehode sa podieľajú na invalidite zhruba v rozsahu 75%, ale z následného vyjadrenia znalkyne: „ V prípade, že by nedošlo k dopravnej nehode a mala by rovnaký nález na krčnej chrbtici ďalej nebola by uznaná invalidnou. Ochorenie medzistavcových platničiek pokiaľ nespôsobuje útlak miechy alebo nervových koreňov, nie je zahrnuté do posudzovania invalidity“, je podľa názoru súdu zrejmé, že toto percentuálne vyjadrenie predstavuje podiel zranení pri dopravnej nehode a ostatného poškodenia zdravia, ktorého následky sa prejavili až vplyvom dopravnej nehody, ktorá bola spúšťačom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek.

Vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel. Zároveň súd zaviazal žalovanú v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 101,50 eur (položka 1 a) Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. 6% z priznanej sumy 1.698,- eur), vzhľadom na to, že žalobca je v zmysle citovaného zákona oslobodený od poplatku a súd žalobe vyhovel.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný s tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všetkých súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Nie je pritom rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keď atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. V predmetnom konaní nebola jednoznačne preukázaná výlučná príčinná súvislosť z dopravnej nehody a invalidity,

ktorá mala vzniknúť v jej dôsledku. V konaní nebolo dostatočne preukázané, že vznik invalidity bol výlučne podmienený nehodou, resp. jej následkami. Vzhľadom na obsah odborného vyjadrenia č. 1/2018 vypracované znalcom MUDr. Zuzanou Stanovičovou, PhD. v odvetví neurológia zo dňa 22.01.2018 v nálezovej časti znalkyňa konštatuje, že existujú faktory priamo ovplyvňujúce proces degenerácie chrbtice a krčnej chrbtice. Znalkyňa poukázala na to, že ochorenia krčnej a drierkovej chrbtice tesne súvisia s mechanickým preťažovaním, genetickými faktormi, biochemickými vplyvmi na zdravie osoby. Degeneratívne ochorenia krčnej chrbtice s poškodenými platničkami a výrastkami zodpovedajú chronickému opotrebovaniu a poškodzovaniu krčnej chrbtice mechanickými a biochemickými vplyvmi vonkajšieho prostredia v priebehu posledných 10-20 rokov. Poškodená krčná chrbtica jednoznačne nevznikla pri nehode, avšak klinicky bola nemá, teda poškodená nemala žiadne bolesti ani obmedzenia krčnej chrbtice, avšak uraz pri autonehode dňa 30.11.2011 bol provokujúcim momentom, ktorý viedol k zhoršovaniu chorobných zmien, k bolestivým prejavom, k následnému obmedzovaniu hybnosti krčnej chrbtice. Znalkyňa pred súdom uviedla, že pred dopravnou nehodou sa poškodená pani K. neliečila na žiadne ochorenia, pri dopravnej nehode utrpela viac zranení, pričom v prípade ak by k nehode nedošlo, jedná sa o hypotetické úvahy, nemusela by mať žiadane ťažkosti a mohla naďalej vykonávať svoju prácu. Vzhľadom k veku poškodenej znalkyňa pripúšťa, že aj vzhľadom k objektívnym faktorom v čase nehody poškodená už trpela degeneratívnymi zmenami a autonehoda spôsobila len pružný nárast bolesti, zhoršenia zdravotného stavu a vyvolala s tým spojené ochorenia.

Medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená a poklesom práceschopnosti je príčinná súvislosť, ale znalkyňa sa nevyjadřila aký podiel na výslednej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť spôsobili zranenia ako dôsledok autonehody. Znalkyňa na pojednávaní 15.10.2018 sa vyjadřila k otázke ako sa majú zranenia percentuálne podieľať na invalidite poškodenej a uviedla, že zhruba 75%. Pokiaľ sa berie do úvahy tvrdenie znalkyne o tom, že degeneratívne zmeny sú objektívnym javom u dospelých, ktorý je odrazom biochemických a mechanických zmien, ktoré sprevádzajú starnutie, je predpoklad, že pri určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v prípade poškodenej má byť zohľadnené aj už rokmi pretrvávajúce opotrebovanie chrbtice a krčnej chrbtice. Napriek tomu pri rozpätí od 20 až do 35% miery poklesu, znalkyňa eviduje hornú hranicu poklesu 35%. K tomu znalkyňa navyšuje o 10% mieru poklesu v súvislosti s ďalším zdravotným postihnutím - poškodenie svalového pletenca hôrnej končatiny.

Súd prvej inštancie zaujal právny názor, že zdravotný stav poškodenej sa zhoršil do takej miery, že bola uznaná invalidnou výlučne v dôsledku dopravnej nehody, ktorá bola spúšťačom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek. Sociálna poisťovňa dňa 10.04.2015 vykonala lekárske posúdenie zdravotného stavu poškodenej pani K. na účely žiadosti občana o zvýšenie sumy invalidného dôchodku a následne v lekárskej správe poukázala na zdravotnú osobnú anamnézu dôchodkyne, v ktorej uviedla, že je liečená pre univerzálnu osteoporózu a v lekárskej správe zo dňa 29.01.2013 posudkový lekár Sociálnej poisťovne opätovne poukazuje na to, že je liečená na univerzálnu osteoporózu. Odborným posudkom o invalidite zo dňa 29.01.2013 bolo určené, že v súčasnosti trpí dorzálnou protrúziou diskov aj s degeneratívnymi zmenami. Vzhľadom na uvedené, je názoru, že v čase nehody a s prihliadnutím na vek pani K. už trpela onemocneniami, ktoré mali zásadný vplyv na pokles jej práceschopnosti a nakoniec aj súd poukázal na to, že nehoda bola spúšťačom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek.

Súd v predmetnom konaní mal za sporné, či uznanie invalidity pani K. výlučne súvisí so zraneniami spôsobenými jej pri dopravnej nehode. Súd v predbežnom právnom posúdení dňa 15.10.2018 zaujal názor, že v konaní bolo preukázané, že uznanie invalidity výlučne súvisí so zraneniami spôsobenými pri dopravnej nehode. V konaní nebola preukázaná výhradná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou, spôsobenými zraneniami a následnou invaliditou pani K.. Preukázaným bolo, že lekárske správy zaznamenávajú osobnú anamnézu pani K., z ktorej je preukázané, že v čase dopravnej nehody už mala ochorenia, ktoré nie sú spochybnené a preto mali byť aj ustanovenou znalkyňou riadne zohľadnené. Nedošlo k jednoznačnej výhradnej príčinnej súvislosti, a preto nie je možné uznať uplatňovaný nárok žalobcu, nakoľko ide o uznanie plnenia bez právneho dôvodu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako nedôvodný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zároveň aby rozhodol o náhrade súdneho konania trov právneho zastúpenia.

10. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne vyjadřil s tým, že svoj nárok opiera o ustanovenie § 238 zákona č. 461/2003 Zb. zák. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania. V príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej, ktoré je jednoznačne preukázané rozsudkom Okresného súdu Trnava

sp.zn. 3T/54/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.10.2012 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, týmto konaním spôsobila zranenia poistencovi žalobcu - poškodenej F. K., na následky ktorých bola poškodená odo dňa 30.11.2011 do dňa 27.11.2012 uznaná práceneschopnou a následne v príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným úrazom bol poškodenej priznaný invalidný dôchodok. Sociálna poisťovňa sa na základe výzvy už v minulosti domáhala zaplataenia vyplatených nemocenských dávok poškodenej a tento nárok bol plnený poisťovňou Generali. Na základe výzvy č. 2, ktorou sa Sociálna poisťovňa domáhala zaplataenia vyplateného invalidného dôchodku za iné obdobie bol tento nárok predmetom súdneho konania a na základe rozhodnutia súdu sp. zn. 37Ro/438/2014 bol nárok aj plnený. V tomto období sa žalovaná stotožňovala, že išlo o oprávnený nárok Sociálnej poisťovne, keďže žiadnym vyjadrením a ani iným zákonným spôsobom nerozporovala oprávnenosť nároku na náhradu škody. Na základe toho považujú tvrdenia žalovanej v danom konaní za účelové v snahe vyhnúť sa povinnosti zaplatiť náhradu škody a dlhodobo predĺžiť samotné konanie. Vyjadrenia žalovanej v súvislosti s tým, že v predošlom období nemala žiadne námietky voči uplatňovaným nárokom Sociálnej poisťovne, ktoré boli totožné ako v predmetnom konaní považuje za tendenčné, v snahe vyhnúť sa povinnosti zaplatiť náhradu škody, na ktorú má Sociálna poisťovňa právny nárok a dlhodobo predĺžiť konanie. Žalobca má za to, že medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011 a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť „je príčinná súvislosť“. Táto je preukázaná aj v samotných lekárskejších správach spolu s vyjadrením posudkovej lekárky MUDr. N. Z.. Vyjadrenie žalovanej považuje za tendenčné a poukazuje aj na čiastkové vyjadrenia, ktoré v rámci celého dokazovania nemajú vplyv na výsledok konania a Okresný súd Trnava sa v rozsudku č.k. 19C/99/2015, zo dňa 15. 10. 2018 s nimi vysporiadal a aj ich riadne odôvodnil. Podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa boli listinné dôkazy, výpovede ako aj záver znaleckého posudku, ktorý bol vyhotovený nezávislým znalcom. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý sa vo svojom rozsudku vysporiadal s príčinnou súvislosťou medzi dopravnou nehodou a uznaním invalidity, náhradou škody ako aj s trovami konania. Okresný súd správne skutkovo aj právne posúdil danú vec a s odôvodnením rozsudku sa plne stotožňuje.

11. V priebehu odvolacieho konania Generali Poisťovňa, a.s. oznámila vstup intervenienta do konania na strane žalovanej a vo veci podala písomné vyjadrenie. Vstup do konania odôvodnila požiadavkou žalovaného a tým, čo žalovaný odôvodnil tým, že výsledok konania sa môže priamo dotknúť práv poisťovne, keďže predmetné súdne konanie sa týka škodovej udalosti evidovanej poisťovňou pod číslom 64009491997 z poistnej zmluvy č. 2403011545, z ktorej plnila. Žalovaný listom oznámil poisťovni, že bol vydaný rozsudok súdom prvej inštancie, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni žalovanú sumu. Nakoľko je zrejmé, že žalovaná bude požadovať v prípade neúspechu v konaní náhradu plnenia rozsudku od poisťovne má za to, že takýto právny záujem Generali Poisťovňa, a.s. na výsledku z tohto sporu je daný, preto Generali Poisťovňa, a.s. vstupuje do konania a to v procesnom postavení intervenienta na strane žalovaného.

12. Následne vedľajší intervenient zaslal súdu písomné vyjadrenie. Zdôraznil, že žalovaná dôvodne odmieta nárok žalobcu, keď v konaní nebola preukázaná výhradná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a následnou invaliditou poškodenej. Intervenient sa v celom rozsahu stotožňuje s uvedeným názorom žalovanej a to poukazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax, že zodpovednosť za škodu možno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť spôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo a bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Je teda nepochybné, že predmetom v konaní bolo nevyhnutné, by bola preukázaná výhradná príčinná súvislosť medzi dopravou nehodou a vznikom poškodenia zdravia poškodenej vrátane rozsahu a jej následkom - priznanou invaliditou. Intervenient na strane žalovanej poukazuje na to, že k takémuto preukázaniu v konaní nedošlo. V konaní nebol dostatočným spôsobom preukázaný percentuálny rozsah vplyvu dopravnej nehody na posúdenie invalidity poškodenej a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vo vydanom rozsudku zaujal nesprávny názor, že invalidita poškodenej vnikla výlučne v dôsledku dopravnej nehody. Na základe odborného posudku bola poškodenej stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. Poškodená chrbtica jednoznačne nevznikla pri nehode, avšak bola klinicky nemá, teda poškodená nemala žiadne bolesti, ani obmedzenia z toho plynúce. Úraz krčnej chrbtice a náraz na pravé rameno pri autonehode bol provokujúcim momentom, ktorý viedol k zhoršeniu chorobných zmien. Poškodenie zdravia, ktoré utrpela pani F. K., pri dopravnej nehode 30.11.2011 mala vplyv na posúdenie invalidity menovanej, nakoľko došlo k zhoršeniu už existujúcich, do nehody klinicky nemých klinických zmien

na krčnej chrbtici s prejavmi opakovaných bolestí a s poruchou hybnosti krčnej chrbtice a v pravom ramennom zhybe. Medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011 a poklesom schopností vykonávať zárobkovú činnosť je príčinná súvislosť. Úraz krčnej chrbtice bol provokujúcim faktorom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek. Z odborného hľadiska možno vyčítať iba to, že poškodenie chrbtice nevzniklo pri dopravnej nehode, avšak na základe dopravnej nehody malo dôjsť k zhoršeniu existujúceho stavu.

Z odborného vyjadrenia pritom vôbec nie je zrejмый rozsah akým sa majú jednotlivé skutočnosti podieľať na priznaní invalidity poškodenej.

Podľa zákona o sociálnom poistení invalidita je priznaná až pri poklese schopností vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 40 %. V predmetnom konaní pritom naďalej zostáva sporných 35 % priznaného poklesu na zárobkovej činnosti poškodenej, keďže nie je jednoznačne zrejмый v akom podiele sa to poškodenie zdravia rozhodujúcim spôsobom prejavilo na priznaní invalidity poškodenej. Výsluch znalkyne poskytol iba hrubý odhad vplyvu dopravnej nehody na priznanie invalidity poškodenej, ktorý nie je ničím podložený a z odborného vyjadrenia správnosť takéhoto odhadu nie je možné ani vyvodíť. Poškodená mala poškodenú chrbticu už pred dopravnou nehodou. Dopravná nehoda sama o sebe by nezapríčiniła invaliditu poškodenej. V tomto prípade bez predchádzajúceho poškodenia chrbtice by mala poškodená v dôsledku dopravnej nehody uznaný pokles pracovnej schopnosti maximálne v rozsahu 33,75 %, čím by poškodená nikdy nebola uznaná invalidnou. Je nepochybné, že súd v rozsudku na túto skutočnosť vôbec neprihliadol. Rovnako nesprávne vyslovil názor, ktorý prezentuje aj vo vydanom rozsudku, že invalidita poškodenej vznikla výlučne v dôsledku dopravnej nehody. V konaní pritom nebola preukázaná výlučná príčinná súvislosť medzi vznikom invalidity poškodenej a dopravnou nehodou. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/54/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.10.2012 žalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v príčinnej súvislosti s ktorým spôsobila zranenia poškodenej F. K., nar. XX.X.XXXX.

15. Z Odborného posudku o invalidite Sociálnej poisťovne pobočka Trnava zo dňa 29.1.2013 vyplýva, že F. K. bola uznaná invalidnou od 28.11.2012, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles pracovnej schopnosti o viac ako 40% v porovnaní so zdravou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách: 45%.

16. Z Potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia vystaveného Sociálnou poisťovňou, ústredie Bratislava dňa 26.01.2015 vyplýva, že pani F. K. bol v období od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014 vyplatený invalidný dôchodok vo výške 1.698,- eur.

17. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.698,- eur titulom náhrady dávok dôchodkového poistenia poskytnutého poškodenej F. K. vo forme invalidného dôchodku za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014.

18. Z ust. § 4 ods. 3 ZP <.ZP jednoznačne vyplýva, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti,

vrátane dôchodkových dávok, a to príslušným subjektom. V tomto ustanovení je už pri poznámke 6b odkaz na zákon o sociálnom poistení a teda ide o konkrétne určenie subjektu - Sociálna poisťovňa. Na predmetné zákonné ustanovenie nadväzuje aj súčasné platné znenie ust. § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v zmysle ktorého výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. I z tejto formulácie vyplýva, že zákon vníma výplatu dávok Sociálnej poisťovne, ku ktorej došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb ako škodu a naďalej ponecháva právo Sociálnej poisťovne uplatniť si právo na náhradu tejto škody v súdnom konaní podľa osobitného predpisu, pričom v zmysle ust. § 15 ods. 1 ZP <ZP je oprávnená uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinná tento nárok preukázať.

19. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/109/2018 <. z 26. júna 2018 pripomenul, že právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody bolo upravené už v § 31 zákona č. 274/1994 Z.z. <. o Sociálnej poisťovni, v zmysle ktorého mala Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 71/2003 <. Z.z., ktoré bolo neskôr uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 26/2005, dospel k záveru, podľa ktorého nárok Sociálnej poisťovne podľa § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z.z. <. je jej samostatným regresným nárokom, vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody má táto úprava povahu špeciálneho ustanovenia. Sociálna poisťovňa je povinná priznať a poskytovať dávky aj v tých prípadoch, keď za vznik nároku na dávky sú zodpovedné tretie osoby; poskytnutím dávok z dôchodkového zabezpečenia vzniká v takom prípade Sociálnej poisťovni majetková ujma. Daný regresný nárok Sociálnej poisťovne nie je nárokom na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka, ale ide o samostatný nárok na náhradu škody vyplývajúci priamo z predmetného ustanovenia zákona č. 274/1994 <. Z.z., ktoré má z dôvodu, že upravuje občianskoprávny nárok, povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Dôvodová správa k § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. <. konštatovala, že právna úprava obsiahnutá v tomto ustanovení bola prevzatá z predchádzajúcej právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2003. Dovolací súd vyslovil názor, že i po zmene právnej úpravy účinnej od 1. januára 2004 bola zachovaná podstata záverov a úvah, ktoré boli vyjadrené v judikáte R 26/2005. Konštatoval, že nárok Sociálnej poisťovne podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. <. je jej samostatným regresným nárokom, ktorý nie je nárokom na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka, ale samostatným nárokom na náhradu škody vyplývajúcim z predmetného ustanovenia. Škodou v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. <. treba preto rozumieť ujmu, ktorá vznikla tým, že Sociálna poisťovňa vyplatila dávku dôchodkového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb.

20. Z ust. § 4 ods. 3 ZP <ZP vyplýva, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

21. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Ako už bolo uvedené vyššie, otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach; vyriešenie tejto otázky preto nemožno uložiť znalcovi (ten môže poskytnúť len odborné podklady, z ktorých súd pri zisťovaní skutkového stavu veci vychádza).

22. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na

neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. 6. 2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009).

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (CSP) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP <., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

24. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

26. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie s vyššie uvedenými kritériami je zrejmé, že súd prvej inštancie sa nimi dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie sú zrejmé pre rozhodnutie súdu relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k takémuto spôsobu rozhodnutia.

27. Už pri výsluchu znalkyne aj podľa odôvodnenia rozsudku, zástupca žalovanej k výpovedi znalkyne uviedol, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že nie je tu výhradná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a súčasnou invaliditou poškodenej, znalkyňa uviedla, že dopravná nehoda tvorila len jeden z aspektov, kvôli ktorým je v súčasnosti poškodená invalidná. Vzhľadom k uvedenému má za to, že ako je nárok žalobcu postavený, nie je dôvodný, pretože tu nie je vylúčená príčinná súvislosť ako je tvrdené v žalobe. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že dôvodom pre súčasnú invaliditu poškodenej na 75 % bola uvedená dopravná nehoda, ktorú spôsobila žalovaná. Zvyšných 25% tvorí príčinu v predchádzajúcom zdravotnom stave poškodenej. Znalkyňa síce uviedla, že podľa všetkého, ak by neprišlo k autonehode, v súčasnosti by poškodená nebola invalidná, poukazuje však na skutočnosť, že súčasná invalidita nebola spôsobená výlučne konaním žalovanej, teda predmetnou autonehodou, a keďže sú tu aj iné faktory, ktoré v súčasnosti ovplyvnili vznik nároku na invalidný dôchodok, nie je možné konštatovať, že keď existuje príčinná súvislosť medzi autonehodou a priznanou dávkou invalidného dôchodku, ktorú v tomto konaní žiada žalobca vrátiť od žalovanej.

28. Súd sa s touto logickou argumentáciou nevysporiadal. Stručné zdôvodnenie, že uznanie invalidity žalovanej (správne poškodenej) je výlučne v priamej príčinnej súvislosti so zraneniami utrpými pri dopravnej nehode dňa 30.11.2011, keď zo znaleckého skúmania vyplýva, že poškodenie zdravia, ktoré utrpela pani F. K. pri dopravnej nehode malo vplyv na posúdenie invalidity menovanej, nakoľko došlo k zhoršeniu už existujúcich, ale do nehody klinicky nemých chorobných zmien na krčnej chrbtici s prejavmi opakovaných bolestí, s poruchou hybnosti v krčnej chrbtici a v pravom ramennom zhybe. Medzi zraneniami, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je príčinná súvislosť, s tým, že úraz krčnej chrbtice zo dňa 30.11.2011 bol provokujúcim faktorom pre zhoršenie vekom opotrebovaných medzistavcových platničiek. K poškodeniu ramenného pletenca vpravo došlo len následkom predmetnej nehody, je bez ďalšieho nepostačujúce, pretože ide iba o konštatovanie súdu, bez podloženia ďalšími argumentmi.

29. Aj podľa znalkyne dopravná nehoda tvorila len jeden z aspektov, kvôli ktorým je v súčasnosti poškodená invalidná, ak má percentuálne zhruba ohodnotiť ako sa má toto zranenie (pri dopravnej nehode) percentuálne podieľať na invalidite je to zhruba 75%. Z odôvodnenia rozsudku potom nemožno vyčítať z akého dôvodu súd považoval invaliditu dotknutej F. K. (nie žalovanej!) výlučne v priamej súvislosti so zraneniami spôsobenými jej žalovanou. Ide pritom o zodpovedanie otázky zásadného významu.

30. Vyššie vytknuté nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý považoval nárok žalobcu za dôvodný, bez posúdenia všetkých podstatných okolností, dostatočného vyhodnotenia odborného vyjadrenia znalca a jeho výsluchu, majúce vplyv na posúdenie dôvodnosti nároku, mali za následok, že výsledky dokazovania nie sú v súlade so záverom, ktorý prijal súd prvej inštancie bez dostatočného zdôvodnenia.

31. Súd prvej inštancie tým, že svoje rozhodnutie neodôvodnil vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu, nedal odpoveď na opodstatnenie svojho postupu, na základe ktorého kvalifikoval celý nárok uplatňovaný žalobcom ako dôvodný.

32. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie za účelom zistenia dôvodnosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti a vo veci opätovne rozhodnúť. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníkov.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).